

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Vxorem alloquitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

DE AMORE CONIVGALI.

Te lacrimas, risus, praelia nosse decet.
Nos aliò, capite optatam post bella quietem,
Dum rediens abigat somnia grata dies.

VXOREM ALLOQVITVR.

q Valis ab Herculeis surgens complexibus Hebe
Visa est erepta uirginitate queri.
Cum lacrimis suffusa genas, impexa capillum
Non oculos coràm est ausa leuare suos.
Talis mane mihi somno digressa mariti
Et queri, & lacrimis ora Ariadna mades.
Salicet & pudor est huius tibi causa doloris,
Vtq; putas merito te tua damna mouent.
Sed tamen est Veneri quod debes, nec tibi soli
Nata, sed & socij sunt tibi uincla tori.
In partemq; uiri cessit pudor. utitur ille,
Hac sibi permissi conditione tori,
Non est quod doleas, mutata pudore uoluptas
In partem cessit atra puella tuam.
Vtere sorte tua, neu te tibi subtrahes flendo,
Gaudia neu tristi perdere mente uelis.
Quid resides? annos iuuet exegisse? iuuentæ
Munera cur nullo colligis ipsa sinu?
Et fructum flos iste dabit. tu gaudia carpe
Quæ coniux, quæ te carpere iussit amor.
Hic pudor atq; uenus thalamo iunguntur in uno.
Hæc sunt legitimi uincla honosq; tori.
Et Venerem saluo potes exercere pudore,
Et pudor a gressum præterisse notam.
Quæ nisi rusticitas, lusus fugisse iugales?

Quærit Hymen lusus, gaudia lectus amat.
 Rusticitas inimicat toris, male grata maritis.
 Comparat hæc lites, pacis amicus amor.
 Blanditiæ thalamo gaudent, thalamis Hymenæus.
 Tu fac blanditijs usa ferare nouis.
 Andromache armati fertur petijse mariti
 Oscula, & est blando molliter usa uiro.
 Illum Bistonij redeuntem è munere Martis,
 Excipit in mollis uxor amata sinus.
 Oraq; ab ore fouet, multoq; madentia siccant
 Puluere, & amplexus datq;, capiq; nouos.
 Festa deum genitor summo celebrabat olympo.
 Conueniunt omnes diq; deæq; simul.
 Inter coelicolas forma præstabat Apollo.
 Vincebat cunctas Lux in honore deas.
 In Lucem conuersi omnes iuuenesq; senesq;
 E' facie Phœbi quæq; puella perit.
 Illum exoptabant iungi sibi, at ipse dolebat
 In facie fixus lucida Nympha tua.
 Lux quoq; non notos paulatim concipit ignes.
 In uultu, inq; oculis signa dolentis habet.
 Nec sine Luce sua choreas agitabat Apollo,
 Nec mouet ad numeros hoc sine Nympha pedes.
 Crescit amor, quantoq; magis iam crescit amoris
 Vis patet, et tanto proditur ipse magis,
 Nam sibi dum cupidisq; oculis, nutuq; loquuntur,
 Et male furtiuas dant, capiuntq; manus.
 Illa rubet, stupet hic, numerosq; oblitus uterq; est,
 Atq; imperfecto uerba tenore cadunt.
 Cognita res, facilersq; Iouis peruenit ad aures.

DE AMORE CONIUGALI.

An mea non illos iungere cura potest?
Et Phœbo digna est inquit Lux coniuge coniux,
Digna Iouisq; domo, digna Tonante nurus.
Et Luci coniux, coniux si debitus ullus,
Non alius Phœbo dignior esse potest.
Dixerat, & dextra Phœbum, Lucemq; sinistra
Iam tenet, & iussus carmina pangit Hymen.
Iam Phœbus sponsæ, sponso Lux oscula præbet,
Optatoq; parant iungere membra toro.
Tum phœbus, mea Lux, Lux o carissima dixit,
Quæ tibi prima uelis munera, posce dabo.
Illa uiri iniectis collo suspensa lacertis,
Hæc tua te coniux munera prima peto,
Ut tibi nec sine me, mihi tecum scandere detur
Auratos currus, luciferasq; rotas,
Ut tecum optatoq; sinu, cupidusq; lacertis,
Amplexuq; tuo conspicienda ferar.
Me sine nulla dies, nulla & sine luce uoluptas,
Nulla uenus sine me sit tibi, nullus amor.
Annuit his Phœbus, phœbi Lux candida currus
Fertur, in amplexu conspicienda uiri.
Laudaturq; sinu coniux perlata mariti,
Et merito felix conditione sua est.
Tu'ne deas, Lucemq; sequi formosa recuses?
Exemplum nec te dura mouere potest?
Et breuis est ætas, breuis est & forma puellis,
Illa uolat, paruo hæc tempore nulla manet.
Heu quæ nos fortuna manet? miseranda senectus.
Et morbi comites, quæq; dolenda ferunt.
Frustra præteritos olim reuocaueris annos,
Carpe diem,

Carpe diem, & Genij munera redde toro.
 Hoc tua te uel forma monet, uel coniugis ardor,
 Hoc lex coniugij, uinclaq; amoris habent.

VXOREM ALLOQVITVR
 de militia conquerens.

n On ego diuitias coniux, aurumq; secutus
 Ad tua constiteram limina amata procius.
 Sed mores, sed pura fides, sed gratia traxit,
 Et formæ, quod erat candida fama tuæ,
 His ego permotus connubia grata petebam,
 Et tali felix coniuge uisus eram.
 Fauit amor, teneriq; parens insignis amoris,
 Et sua coniugio uincla parauit Hymen.
 O' mihi felices noctes, lucemq; beatam,
 O' mihi blanditijs gaudia plena suis.
 Ergo ego uota bonis Laribus, Genioq; ferebam,
 Placabam & multa numina sancta prece.
 Inuidit bellorum author, qui pace repulsa,
 Concutit Aemiliae sanguinolentus agros.
 Sæue pater tua tela precor, tuq; arma reconde.
 In Veneris niueos fesse recurre sinus.
 Illa tibi ignotasq; uices, ignotaq; seruat
 Gaudia, delicias lente morare tuas?
 Mars prope a, sic poscit amans, sed terge cruorem,
 Et tua seposita corpora ueste tege.
 Illa quidem tibi tota uacat, dum coniugis artes
 Lemnos habet, dum uir fulmina nigra quatit.
 Quid cessas uiolente, tuosq; moraris amores?
 Me miserum falso nomen amantis habes.